

தெய்வத்தின் குரல்

மௌலௌ கங்கா ஸஸாங்கௌ - 2

நம: பார்வதீ பதயே ஹரஹர மஹாதேவ

கோவிந்த நாம சங்கீர்த்தனம் கோவிந்த கோவிந்த

मौलौ गङ्गा शशान्कौ कर चरण तले शीतलाङ्गा: भुजङ्गा: ।
वामे भागे दयार्द्रा हिमगिरि दुहिता चन्दनं सर्वगात्रे ॥
इत्तम् शीतं प्रभूतं तव कनकसभा नाथ सोढुं क्व शक्ति: ।
चित्ते निर्वेद तप्ते यदि भवति न ते नित्य वासो मदीये ॥

மௌலௌ கங்கா ஸஸாங்கௌ கர சரண தலே ஸீதலாங்கா: பு4ஜங்கா:
வாமே பா4கே3 த3யார்த்3ரா ஹிமகி3ரி து3ஹிதா சந்தனம் ஸர்வகா3த்ரே
இத்தம் ஸீதம் ப்ரபூ4தம் தவ கநகஸபா4 நாத2 ஸோடு4ம் க்வ ஸக்தி:
சித்தே நிர்வேத3 தப்தே யதி3 ப4வதி ந தே நித்ய வாலோ மதீ3யே

போய் தரிசனம் பண்ணினார் ஒருத்தர், அவருக்கு தாங்கல.
இவ்வளவு ஸீதலம் இவ்வளவு ஆர்த்ரா நக்ஷத்ரத்துல, மார்கழி
மாசத்துல, இந்த பூர்ணமியில, எங்க பார்த்தாலும் தலைல வேற
தண்ணி, கங்க வேற, இவா கொட்டறது வேற, சந்திரன் வேற, பாம்பு
வேற, இதில அம்பாள் வேற பக்கத்துல, ஹிமவத் புத்ரி வேற,
ஹிமாலய புத்திரி வேற, உடம்பு முழுக்க சந்தனாபிஷேகம் வேற,
இவ்வளவு ஸீதலத்த உமக்கு தாங்கறத்துக்கு சக்தி எப்படி வந்தது?
இத்தம் ஸீதம் ப்ரபூதம் , பிரபூதம்னா நெறயனு அர்த்தம். அதான்
ரொம்ப பெரிய பிரபூத பலினு சொல்றது, வைதீகாள்ளாரும் அந்த

அபர காரியத்துல விசையா இருந்தானா பிரபுத பலி போடறதுனு சொல்றது. நெறய சோத்தைக் கொண்டு வந்து அங்க வைக்கிறது அந்த பூதங்களுக்காகனுட்டு, பிரபுத பலி கொடுக்கறதுண்டு, அத. அதான் பிரபுதம்னா நெறயனு அர்த்தம். இவ்வளவு பிரபுதமா இருக்கும்படியான ஸீதத்தை தவ கநகஸபா நாத, சிதம்பரத்துல இருக்கும் படியான ஸ்வாமிய நினைச்சிண்டு, அங்க தான ஆர்த்ரா நகூத்திரம், அபிஷேகம் அவருக்குத் தானே. மார்கழி மாசம் அபிஷேகம் அவருக்கு தானே எல்லாம், கனக சபையில் " கனக சபா நாத" கனக சபைக்கு நாதனா இருக்கிற ஹே ஈஸ்வரா, இவ்வளவு பிரபுதமான ஸீதத்த நீர் எப்படி தாங்குவீர்? இந்த தாங்கும்படியான ஸக்தி நீர் எங்க சம்பாதிச்சிண்டீர் இவ்வளவையும்? வேற எவனாலயாவது இவ்வளவு ஸீதத்தை தாங்க முடியுமா? இது ஏன் உமக்கு இந்த மாதிரி பண்ணா? அதுவும் இந்த ஸீதல மாசத்துல, இந்த மாதிரி நகூத்திரத்துல, உடம்பு முழுக்க இந்த மாதிரி சந்தனத்தை போட்டுண்டு, அதுவும் வெடிகாலம்பறத்துல கொஞ்சம் மத்யானமா இருந்தாலும் தேவலை இப்படி ஏன் பண்ணா? நீர் எப்படி தாங்குவீர் இவ்வளவையும்?

நீர் சொல்லித்தான் பண்ணாளா? அவாளா பண்ணாளா? என்னத்துக்கு இப்படி? பாக்கி ஊர்ல இருந்த ஸ்வாமி, கீமி, பெருமாள்லாம், அந்த வசந்த காலத்துல உத்ஸவம், திருவருள் உத்ஸவம்னு இந்த பக்கங்கள்ள ஒரு நதிக்கு அழைச்சுண்டு போய் வெயில் காலத்துல ஏதோ கொஞ்சம் கீழ சுத்தி ஓடுகால் மாறி வெட்டி, அதுல தீர்த்தங்கள்ளா சுத்தி வைச்சு கொஞ்சம் ஸீத், ஸீதோபசாரமா

சித்திரை மாசத்துல பண்ணது எல்லா ஸ்வாமிக்கும் வழக்கம் பாக்கி. உமக்கு மாத்திரம் எப்படி இப்படி பண்ணாளே? விபரீதமா பண்ணாளே? என்ன உமக்கு இவ்வளவு ஸக்தி உமக்கு எங்கேர்ந்து வந்தது? அப்படின்னு ஸ்வாமியை கேட்டுண்டார். கேட்டுண்டே இருக்கார் ஒரு பக்தர். ஓஹோ உம்ம காதுல போட்றேனே நான், ஸ்வாமி என்ன பண்ணுவார்? சிரிப்பார். உமக்கு ஸக்தி ஏதுனா, என்ன பண்ணது, சக்தி இருக்கு. சரி உமக்கு ஸக்தி உம்ம உம்மண்ட இல்லை, என்னண்ட தான் இருக்குனு. இப்ப தான் நான் தெரிஞ்சுண்டேன் அப்படின்னார் அவர்.

நீர் எங்கேயும் இருக்கீறோல்யோ? நீர் இல்லாத இடம் இல்லனு சொல்றாளே. ஸ்வாமியை காட்டுறானா ஸ்வாமி ஸ்வாமி எங்க இருக்கார் காட்டினியானா பழம் கொடுப்பேன்னு சொன்ன உடனே, ஸ்வாமி எங்கெ இல்ல காட்டு, அப்பொ ரெண்டு பழம் கொடுக்கிறேன் சொன்னானு கதை சொல்றது உண்டே இந்த ஆஸ்திக, நாஸ்திக கதைல, இல்லாத இடத்தை காட்டுனு சொல்றாளே. அந்த மாதிரி நீர் எங்கேயும் இருக்கீறோல்யோ, எங்கயும் இருக்கறவர், என்னண்ட எனக்குள்ளேயும் இருக்கீறோல்யோ, எனக்குள்ள இருக்கீறோல்யோ, உள்ளத்துக்கு உள்ள இருக்கீறோல்யோ நீர், உள்ளத்துக்கு உள்ள இருக்கீறோல்யோ? என் உள்ளம் என்னவா இருக்குனு எனக்கு தெரியுமோல்யோ? நான் தெரிஞ்சுண்டுட்டேன் ஸ்வாமி உம்மப் பத்தி. என்னுடைய மனது உள்ளத்துல நீர் ஒரு நிமஷம் இருந்தா கூட போரும். இவ்வளவு ஸீதலமா உங்க தலைல இவ்வளவு தண்ணியை கொட்டி இவ்வளவு ஸீதல காலத்துல கொட்டினாக் கூட, இந்த தாபம் போகாது. என் ஹ்ருதயத்துல எவ்வளவு தாபம் இருக்கு தெரியுமா? அது எனக்குன்னா தெரியும்.

கொதிச்சுண்டு கிடக்கு தாபம் எப்பப் பார்த்தாலும் என்னோட ஹ்ருதயம். வேற எவனுக்கு எப்படி இருக்கோ தெரியாது, பாக்கி ஒத்தருக்கும் இவ்வளவு இருக்காதுனு தான் நான் நினைச்சுண்டு இருக்கேன். நான் அப்படி தான் நினைச்சுண்டு இருக்கேன் . வேற உலகத்துல ஒருத்தனும் இவ்வளவு, கொதிச்சுண்டு தவிச்சுண்டு இருக்கும்படியா மனசு ஹ்ருதயம் வேற ஒண்ணுமே இருக்காது. இதுலயும் நீர் இருக்கீரே. இவ்வளவும் போறாது உமக்கு. இன்னும் எவ்வளவு போட்டாலும் போடலாம் இத. இந்தடத்துல இந்த கொதிப்பில ஒரு நிமஷமாவது நீர் இருந்துட்டு வெளிய வந்தேனா கூட போடும். உமக்கு இவ்வளவும் போறாது. இன்னும் நெறய போடணும். அது என்னுடைய அனுபவம் தெரிஞ்சது. ஐயோ பைத்தியக்காரா உம்மை போய் கேக்கறேனே நான், நான்னா சொல்லிக்கணும் பதில். " சித்தே நிர்வேத தப்தே" , என்னுடைய சித்தம் இருக்கே, நிர்வேதம் துக்கத்தினாலயும் தாபத்ரயத்னாலயும் அநாவசியமான சமாச்சாரங்கள்னாலயும் எப்ப பார்த்தாலும் கஷ்டப்பட்டுண்டு கொதிச்சுண்டு தாபத்தில ஆப்ட்டுண்டு இப்படி திண்டாடிண்டு தெருவில நின்னுண்டு கஷ்டப்பட்டுண்டு இருக்கும்படியான என்னுடைய மதீயேனா என்னுடையதுனு. மதீயே, என்னுடைய சித்தத்தில நிர்வேதம் ஒரே துக்கத்தினால, விசாரத்துனால, கவலையினால அப்படியே கொதிச்சுண்டு கொந்தளிச்சுண்டு இருக்கு கொதிப்பு, இங்கேயும் நீர் இருக்கீறோல்யோ? எல்லா இடத்திலேயும் இருக்கிறவர்.

மதீயே சித்தே நிர்வேத தப்தே யதி பவதி ந தே நித்ய வாஸோ

அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தில் ஒரு நிமிஷமா இருக்கீர் ,எப்ப
 பார்த்தாலும், நானும் அநாதியா இருக்கேன். நீரும் அநாதியா
 இருக்கீர். இங்கேயும் உட்காண்டிருக்கீர் . எப்ப பார்த்தாலும், நான்
 எப்ப ஜன்மம் எடுத்திண்டிருக்கேனோ என் துக்கம் எனக்கு போகவே
 இல்லை. எப்ப பார்த்தாலும் இந்த கொதிப்பும் கொந்தளிப்பும் உண்டு.
 இப்பேர்ப்பட்டதான கொதிப்பு இருக்கும் படியான இடத்தில் நீர்
 இருக்கிறதுக்கு இவ்வளவும் பண்ணணும், இன்னும் பண்ணாலும்
 போறாதுய்யா உமக்கு, இந்த ஸீதல உபசாரம், சைத்யோபசாரம்
 இங்கே இருக்கீறே. ஆஹையினாலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில்
 இருக்கும்படியான ஒரு தாபத்ரயங்கள் இருக்கே. கணக்கு
 வழக்கில்லாத தாபம் இருக்கே, நிர்..தப்தம்னா தாபத்தோட
 கூடியதுனு அர்த்தம். நிர்வேதம்னா கவலைனு அர்த்தம். கவலைனா
 இவ்வளவு தான் கவலைனு சொல்ல முடியாது. இல்லைய்யா,
 உம்மாட்டம் இன்னும் கவலைப் படறவா இருக்கான்னா, உமக்கு
 தெரியாது போ, என் கவலை மாதிரி அவாளுக்குக்கு ஒத்தருக்கும்
 கவலை இருக்காது உலகத்துல. அப்படின்னு நம்ப
 ஒவ்வொருத்தரும் சொல்வோம். என்னமோ
 நினைச்சுண்டிருக்கேள், எனக்குள்ள புகுந்து பார்த்தானா உங்களுக்கு
 தெரியும். ஆகையினாலே இந்த ஜீவாளுடைய ஹ்ருதயத்தில்
 இருக்கும்படியான ஒரு தாபத்தெல்லாம் நிறைஞ்சு
 இருக்கும்படியான ஹ்ருதயத்திலேயும் பகவான் இருக்கார். அந்த
 அபசாரகேஷாபணார்த்தம் நாமெல்லாம் படும்படியான ஒரு
 தாபத்துக்கு அவருக்கு பரிபூர்ணமான ஸீதமாந சைத்யோபசாரம்
 நிறைய பண்ணி அத அந்த மாதிரி நாம் பாவனை பண்ணி

விசாரத்தையும் பண்ணி அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்வாமிய உள்ள வெச்சுண்டோமானா இன்னொருகால் நம்ப தாபமாவது நிவ்ருத்தி ஆகாதா? ஹ்ருதயம் கொஞ்சம் ஸீதலமாகாதா? இங்கே உட்கார்ண்டிருக்கறவற வெச்சு வெளில ஆவாஹனம் பண்ணி அவரை, நம்மால மனுஷனுடைய பிரயத்னத்துல எவ்வளவு தூரம் ஸீதமா உபசாரணை பண்ணலாமோ அப்பேர்ப்பட்டதை வைச்சு திரும்பியும் ஸ்வாமியை இங்கே வெச்சோமானா நம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் இருக்கும்படியான தாப நிவ்ருத்தியாகி இதுவும் ஸீதலமா ஆனந்தமாகும் அப்படிங்கறதை மனசிலே வைச்சுண்டு, இங்கே உட்கார்ண்டிருக்கேறே நீர். ஆகையினால உனக்கு இதுவும் பண்ணணும். இதுவும் போரும் இதுவும் போறாது. இன்னும் போறாது. இன்னும் எவ்வளவு பண்ணாலும் போறாது. என்னுடைய தாபத்தில் இருக்கும்படியான ஹ்ருதயத்தில நீ உட்கார்ந்துண்டிருக்கீறேனு பகவானை பார்த்து சொன்னார் ஒரு சமயத்துல.

மௌலௌ காங்கா ஸஸாங்கௌ கர சரண தலே ஸீதலாங்கா:
புஜங்கா:

வாமே பாகே தயார்த்ரா ஹிமகிரி தனயா சந்தனம் ஸர்வகாத்ரே

காத்ரம்னா உடல், சந்தனம் ஸர்வகாத்ரே, இத்தம் ஸீதம் ப்ரபூதம் தவ, தவனா உனக்குனு அர்த்தம். கநக ஸபா நாத ஸோடும் ஸஹித்து கொள்வதற்கு க்வ ஸக்தி:எங்கே இருந்து வந்தது ஸக்தி? க்வ னா எங்கே இருந்து வந்ததுனு அர்த்தம், ஸக்தினா தெரியும். சந்தனம்னா தெரியும். ஸீதம்னா தெரியும். இன்னும் தமிழ்ல பழைய சங்க நூல்கள், கிங்க நூல்கள் பார்த்தோமானா, செய்யுள்ளாம்

பார்த்தோமானா, அது புரியறத காட்டிலும் கூட ஸமஸ்க்ருதம்
புரியறது சில சமயங்கள்ல , ஏனா உலகத்துல வழக்கத்துல
இருக்கிற புஸ்தக, பதம் மாதிரி இருக்கு ஸமஸ்க்ருதத்தில
இருக்கும்படியான ஸ்லோகத்துல இருக்கிற பதம், சந்தனம்
இத்தம் ஸீதம் ப்ரபூதம் தவ கநகஸபா நாத ஸோடும் க்வ ஸக்தி:
சித்தே நிர்வேத தப்தே யதி பவதி ந தே நித்ய வாஸோ
மதீயே

மதீயே என்னுடைய சித்தே, சித்தத்தில், நிர்வேத தப்தே சித்தே
கவலைத் தீயினால் எறிந்து கொண்டிருக்கும் என்னுடைய
சித்தத்தில் , தவ உனக்கு நித்திய வாஸ:நித்யமான வாஸமானது
யதி ந பவதி இருந்திராமல் இருந்தான், இருந்ததானால்,
இருந்திராமல் இருந்தால், உனக்கு இந்த ஸக்தி எங்கே இருந்து
வந்திருக்கும்? இவ்வளவு ஸீதத்தை தாங்கும்படியான ஸக்தி,
கவலைத் தீயினால் எறிந்து கொண்டிருக்கும், கொதித்து
கொண்டிருக்கும் என்னுடைய உள்ளத்தில் நீ நித்யவாஸம்
செய்யாமல் இருந்தேயானால் உனக்கு இவ்வளவு ஸீதத்தை
தாங்கும்படியான ஸக்தி எங்கே இருந்து கிட வந்திருக்கும்? நான்
தெரிந்துகொண்டு விட்டேன். உனக்கு எங்கே இருந்து வந்தது
எல்லாத்தையும், உம்மை போய் கேட்டால், உமக்கு தெரியல நான்
தெரிஞ்சிண்டேன்

मौलौ गङ्गा शशान्कौ कर चरण तले शीतलाङ्गाः भुजङ्गाः।
वामे भागे दयार्द्रा हिमगिरि दुहिता चन्दनं सर्वगात्रे ॥

इत्तम् शीतं प्रभूतं तव कनकसभा नाथ सोढुं क्व शक्तिः ।
चित्ते निर्वेद तप्ते यदि भवति न ते नित्य वासो मदीये ॥

மெளலௌ கங்கா: ஸஸாங்கௌ கர சரண தலே ஸீதலாங்கா: புஜங்கா:

வாமே பா4கே3 த3யார்த்3ரா ஹிமகி3ரி து3ஹிதா சந்தனம் ஸர்வகா3த்ரே
இத்தம் ஸீதம் ப்ரபூ4தம் தவ கநகஸபா4 நாத2 ஸோடு4ம் க்வ ஸக்தி:
சித்தே நிர்வேத3 தப்தே யதி3 ப4வதி ந தே நித்ய வாலோ மதீ3யே

நம: பார்வதீ பதயே ஹரஹர மஹாதேவ

கோவிந்த நாம சங்கீர்த்தனம் கோவிந்த
கோவிந்த